

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 105/2017
11.05.2017.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Удружење малих акционара „АА“ из ..., кога заступа пуномоћник Силио Хорват, адвокат из ..., против тужених 1. „ББ“ из ..., 2. Општина Земун, кога заступа Јавно правобранилаштво општине Земун и 3. ГП „ВВ“ из ... у стечају, кога заступа пуномоћник Живка Спасић, адвокат из ..., ради утврђења права својине-располагања, вредност предмета спора 40.000.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 4107/16 од 19.01.2017.године, у седници већа одржаној дана 11.05.2017.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 4107/16 од 19.01.2017.године.

Образложење

Привредни апелациони суд је побијаном пресудом Пж бр. 4107/16 од 19.01.2017.године, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду Привредног суда у Београду П бр. 7754/14 од 14.03.2016.године, којом је у ставу један изреке, одбијен тужбени захтев за утврђење да је тужилац носилац права својине-располагања на пољопривредном земљишту кп.бр. ..., .../..., ..., ..., .../..., .../..., .../..., .../... и .../..., уписаном у ЛН бр. ... КО ..., што су тужени дужни да признају и трпе, а првотужени дозволи да се тужилац упише у катастар непокретности као носилац права коришћења, а у ставу другом обавезан тужилац да првотуженом накнади парничне трошкове у износу од 91.000,00 динара, друготуженом у износу од 46.000,00 динара и трећетуженом у износу од 46.000,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужилац је преко пуномоћника из реда адвоката изјавио благовремену и дозвољену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) и одлучио да ревизија тужиоца није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Битна повреда из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП на коју указује ревидент није ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП. Привредни апелациони суд је у поступку по жалби правилно применио одредбе ЗПП испитујући првостепену пресуду у оквиру жалбених разлога и навода и по службеној дужности, оценом свих релевантних жалбених навода и давањем јасних разлога за доношење побијане пресуде, те је неоснован ревизијски навод да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда из члана 374. став 1. ЗПП.

Предмет тужбеног захтева у овом спору је утврђење права својине – располагања на одређеном пољопривредном земљишту уписаном у ЛН бр. ... КО Тужилац тужбени захтев заснива на чињеници да приликом процене вредности капитала „АА“ из ..., чије је акције откупио „ББ“ у поступку својинске трансформације у процену капитала није ушла вредност спорних непокретности, те како је „АА“ из ... брисана из АПР, а „ББ“ нема никакво право на то земљиште, тужилац сматра да мали акционари имају право власништва на тој имовини.

Према утврђеним чињеницама „АА“ је у поступку стечаја Ст 70/75 од 07.06.1979.године купила на лицитацији спорне непокретности, које је 16.05.1997.године на основу одлуке Радничког савета пренела на коришћење друготуженом. Друготужени је на основу решења Извршног одбора од 06.06.1997.године предметно земљиште уз накнаду која је исплаћена пренео овде трећетуженом. Решењем ИО СО Земун од 17.08.2001.године оглашено је ништавим у целини решење од 06.06.1997.године, којим је пренето уз накнаду предметно земљиште на трећетуженог. Неспорно је да приликом процене вредности основног капитала „АА“ из ... са стањем на дан 31.12.1998.године спорне непокретности нису наведене као имовина друштва, а у ЛН број ... КО ... је и даље као корисник земљишта уписана Индустрија металних производа „...“ ..., а као облик својине државна 1/1.

Код овако утврђених чињеница, одлучујући о постављеном тужбеном захтеву за утврђење права својине-располагања тужиоца на спорним непокретностима правилан је закључак нижестепених судова да тужилац није доказао да поседује стварна права на спорним непокретностима. Ово са разлога што је „АА“ из ... пре преноса спорних непокретности на друготуженог била титулар права коришћења на спорном земљишту, па без обзира да ли је тужилац правни следбеник „АА“ из ..., захтев тужиоца за утврђење права својине није основан. Није основан ни захтев за утврђења права коришћења на наведеном земљишту, јер је тужилац у поступку својинске трансформације „АА“ из ... стекао део акција друштва, чиме је стекао одређена оснивачка права, али не и право на имовину друштва.

Према одредби члана 21. Закона о својинској трансформацији акције дају право имаоцу акција на управљање друштвом сразмерно номиналној вредности акција по основу уписа и отплаћеним акцијама, дивиденту која се остварује по основу уписаних акција, односно уплаћених акција и њима припадајућег дела попушта ако се стичу по повлашћеним условима у складу са овим законом и део

остатка стечајне масе предузећа након исплате поверилаца, који се остварује сразмерно уплаћеним акцијама и припадајућем попусту, односно сразмерно акцијама по основу уписа.

Следом цитиране законске одредбе ни евентуално стицање већег процента акција од 37% колико су стекли мали акционари, а након допуне процене вредности основног капитала за вредност власништва спорних непокретности у Добановцима, тужилац не би стекао основ за стицање права својине-располагања на спорном земљишту јер је имовина друштва одвојена од имовине акционара, те без обзира колико је тужилац стекао или је могао стећи акција „АА“ из ..., то није основ за утврђење да је тужилац титулар права својине, нити права располагања на спорном земљишту.

По одредби члана 20. Закона о основама својинскоправних односа право својине се стиче по самом закону на основу правног посла и наслеђивањем. Право својине стиче се и одлуком државног органа на начин и под условима одређеним законом. Тужилац није доказао ни један од основа стицања предвиђених законом, јер је спорне непокретности на лицитацији 1979. године купила „АА“ из .., те је стекла право коришћења на истима, а затим то право 1997.године пренела на друготуженог, по ком основу је примила средства на име накнаде за пренето право коришћења. Следом реченог, тужилац никада није био власник ни корисник спорних непокретности, нити је то могао постати након спроведеног поступка својинске трансформације „АА“ из ..., јер су у том поступку чланови тужиоца постали мали акционари, што им даје право власништва над капиталом субјекта својинске трансформације, а не и над имовином друштва.

На основу изложеног Врховни касациони суд је одбио ревизију тужиоца као неосновану и одлучио као у изреци ревизијске пресуде.

Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић